

ولگردی و گدائی

در حقوق جزائی فرانسه

۴. ولگردان خارجی

ماده ۲۷۲ چنین بیان میکند اشخاصی که ولگرد هستند لکن خارجی میباشند ممکن است به حکم دولت از کشور فرانسه خارج شوند ولی البته تشخیص اینکه ولگرد خارجی بایستی از کشور خارج شود فقط با دولت است و دادگاهها حق ندارند در حکم خود لزوم اخراج شخصی را از کشور تصریح نمایند و نوشتن این موضوع تجاوز از حدود اختیارات محسوب میشود.

۵. ولگردهائی که ممکن است توسط فرماندار بخشی که

در آنجا اقامت دارند آزادی آنها تحصیل شود

ولگردهائی که در فرانسه تولد شده اند حتی پس از مهاجرت و صدور حکم قطعی ممکن است بوسیله فرماندار بخش آزادی آنها درخواست شود و همچنین انجمن بلدی میتواند این تقاضا را بنماید و یا آنکه شخص معترضی ممکن است از آنها ضمانت کند (قانون ککیفر همگانی ماده ۲۷۳) در این باب زیاد شرح نمیدهیم زیرا که این مقررات تاکنون هیچوقت اجرا نشده است.

قسمت دوم

گدائی

۶- تعریف گدائی

گدائی عبارتست از اینکه شخصی کمک بجائی و یا از بعض

نشا بر این اگر شخصی با اراده و میل خود، خود را بعنوان ولگردی به توقیف دچار کند و سپس آزادی خود را تحصیل نماید و ثابت کند که از موقعیکه فعلا دستگیر شده بوده و آزاد گردیده است تا این مرتبه کاری پیدا نکرده است و بودن با میل و اراده خود را در زندان دلیل بر اثبات این مدعی قرار دهد قولش قابل پذیرفتن نیست چه آنکه منتهم با میل و اراده خود خود را بزندان انداخته است و با این اقوال نمیتواند تبرئه خود را تحصیل نماید و خود را بی دربی ولگرد معرفی کردن دلیل بر آنست که منتهم تمسخواسته است کاری برای خود تهیه نماید و در صدد پیدا کردن کار نبوده است.

۳. صلاحیت - مجازات

بکنفر ولگرد را نمیتوان تعقیب کرد مگر در دادگاه بخشی که در آن بخش دستگیر شده است. مجازات ولگردی ساده از ۳ تا ۶ ماه است و منع اقامت در حوزه معینی از پنجسال حد اقل تا ده سال حد اکثر حکم داده میشود (قانون مجازات ع. و م. ماده ۲۷۴) ولگردانیکه کمتر از ۱۶ سال دارند بجهت محکوم نمیشوند ولی پس از اثبات ولگردی بایستی حکم منع اقامت در محل معینی تا سن ۲۰ سال تمام در باره آنها صادر شود مگر اینکه قبل از این تاریخ تمهید خدمتی در ارتش زمینی یا دریائی کرده باشد [قانون مجازات عمومی ماده ۲۷۱]

بنگاهی وجود داشته باشد یا نداشته باشد در هر دو فرض تشدید مجازات جاری میشود.

۱۰- گدائی طبق شرایطی که ماده ۲۷۶ مقرر

داشته است

گداها تئیکه قدرت کار کردن هم ندارند و اعمال ذیل را مرتکب شوند بمجازات از ۶ ماه تا دو سال محکوم میشوند: اگر تهدید کنند و اگر بدون اجازه مالک در خانه و محوطه که در تصرف و جزء خانه اوست داخل شوند یا اثر خود را بناخوشی بزنند و یا بحال اجتماع گدائی کنند اگرچه زن و شوهر باشند و یا پدر و مادر و اطفال آنها معاً مرتکب عمل شوند و یا آنکه کور با هادی خود گدائی نمایند. قانون مجازات عمومی ماده ۲۷۶ در اینصورت فرقی نمیکند که بنگاهی وجود داشته یا نداشته باشد.

۱۱- دلیل گدائی

ماده ۲۷۴ قانون مجازات عمومی چنین بیان میکند «هر شخصی که در حال گدائی کردن دستگیر شود» ولی در این فرض نمیتوان گفت که مقنن خواسته است فقط موضوع را منحصر بیک مسئله نموده و دلیل را منحصر باین کند که اگر کسی را در حال گدائی مشاهده دستگیر کردند قضیه مدلل میباشد دلایل اثبات گدائی تابع قواعد معمولی و عمومی حقوق جزائی می باشد.

۱۲- منع اقامت در محل معین

ماده ۲۸۲ قانون مجازات در باره عموم گداها بلا- استثناء اجرا میشود بنا بر این منع اقامت در محل معینی ممکن است بر علیه تمام اشخاصیکه بعلت گدائی محکوم شده اند اعمال شود و در حالیکه موجبات میدهد هم وجود ندارد ممکن است این قضیه اجرا گردد.

ش. امیرعلائی

نامام

از مردم بخواهد و این که تقاضا در خواست شود خواه کمک از طرف مردم بشود یا نشود ولی همینقدر که صدقه درخواست شد تعریف گدائی صادق است.

۷- محلی که دارای دارالمساکین است

در محل هائیکه بنگاهی برای کمک بگداها وجود دارد هر شخصی که گدائی کند اگرچه عادتش گدائی نباشد از سه ماه تا شش ماه حبس خواهد شد و پس از خاتمه حبس بنگاه مزبور هدایت میشود (قانون مجازات عمومی ماده ۲۷۴) نبوت اینکه در محل دارالمساکین یا بنگاه معاونت وجود دارد با دادستان میباشد ولی فقط کافی نیست که بنگاهی وجود داشته باشد بلکه بایستی بنگاه مزبور طوری باشد که اشخاصیکه دارای این شرایط هستند بپذیرند.

۸- محلی که بنگاهی وجود ندارد

در محلی که بنگاهی وجود ندارد گداها مجازات نمیشوند مگر اینکه دو شرط در آنها جمع شده باشد:

۱- عادت بگدائی در شخص باشد ۲- شخص از کار بیفتاده باشد بنا بر این نمیتوان اشخاصی که قوه دارند و حالت مزاجی آنها اجازه میدهد دنبال کار بروند از کار افتاده فرض نمود مجازات این قبیل اشخاص از یک ماه تا سه ماه است (قانون کیفر همگانی ماده ۲۷۵)

۹- گدائی در خارج از بخش محل اقامت گدا

اگر شخصی که عادت بگدائی دارد و از کار بیفتاده است خارج از بخش محل اقامت خود دستگیر شود مجازات او شش ماه تا دو سال حبس میباشد «قانون مجازات عمومی ماده ۲۷۵» اگر بظاهر عبارت ماده ۲۷۵ نظر کنیم چنین بر میآید که در محلی که بنگاه برای معاونت و نگاهداری گداها وجود ندارد این مقررات قابل اجراست لکن پس از غور و بررسی که شده معلوم شده است که مطلب اینطور نیست اهمیتی ندارد که